

[Unmack.]

men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at mit Parti i det andet høje Ting ogsaa havde ønsket, at den højtærede Socialminister havde ladet disse Lovforslag behandle sammen med de Ændringer til Arbejdsloshedsloven, som den højtærede Socialminister har bebudet, saa vi kunde have behandlet alle disse Spørgsmaal samlet, og dette Standpunkt staar vi naturligvis stadig paa.

Jeg skal lige saa lidt som de øvrige Ordførere fordybe mig i Einzelheder, men kun gøre nogle faa korte Bemærkninger. Hvad angaar det første Lovforslag, som drejer sig om Nødhjælpsarbejder, forstaar jeg, at det er fremkommet, fordi der er gjort saa ringe Brug af Bestemmelserne om Nødhjælpsarbejder, idet der i Aarene siden 1921—22 kun er anvendt 2 Mill. Kr. til dette Formaal. Nu mener man ved Ændring af en Paragraf at kunne gøre Underværker i Retning af en Forandring paa dette Punkt, men jeg tror nu ikke, at denne Paragrafændring vil være nogen videre Vinding. Jeg tror, man skal blive ved Fradraget paa de 15 pCt. Det er nu engang saaledes, at en ikke-trænet Arbejders Arbejdsevne er nedsat. Derfor er det naturligt og maa ogsaa synes rimeligt for Arbejderen, at hans Løn er lavere. Men da Lovforslaget som omtalt vil blive henvist til Behandling i et Udvalg, vil jeg tilsige mit Partis Villighed til at deltage i Arbejdet for at finde en Udvej, der maaske kan gøre det mere tiltrækkende, saa Ordningen kan finde mere Anvendelse, end Tilfældet har været i de forløbne Aar. Jeg er af den samme Mening, som er udtalt fra anden Side — og dette gør sig gældende med Hensyn til alle tre Lovforslag —, at Arbejde er at foretrække for Understøttelse.

Angaaende Lovforslaget om Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse skal jeg henvise til mit Partis Udtalelser ved Behandlingen i det andet høje Ting og kun gøre nogle korte Bemærkninger. Det er sikkert for os alle et, alt overskyggende Spørgsmaal, hvorledes vi paa den for Samfundet og for de arbejdsløse bedste Maade kan finde Udveje til at bringe den ulykkeligt store Arbejdsløshed ned. Vi erkender alle sammen, som jeg sagde, at det vilde være uendelig meget, meget bedre, om vi i alt Fald delvis kunde ombytte Understøttelse med Arbejde. Den Tilstand, de arbejdsløse lever under, virker demoraliserende, og vi ved jo, at mange, der gaar lang Tid uden Arbejde, mister noget af deres Evne til Arbejdsydelse, ja, det siges

af Mennesker, som særlig har arbejdet med at hjælpe arbejdsløse, der er kommet langt ned, at disse ved at gaa lang Tid arbejdsløse, undertiden er kommet helt ned til en Femtedel i Arbejdsydelse. I saadanne Tilfælde er det meget vanskeligt, har man ogsaa erfaret, at faa Arbejdsevnen op til det normale igen.

Derfor vil vi ogsaa gerne være med til et Arbejde for at finde den rette Udvej, men vi savner stadig tilstrækkelige Oplysninger. Jeg kan pege paa, at der endnu ikke er forelagt klare Oplysninger om Grunden til, at der stadig kan tales om manglende Arbejdskraft, f. Eks. til Arbejde paa Landet eller til Hjælp i Husholdningen, samtidig med at der er saa stor en Arbejdsløshed. Og saa vil jeg sige: hvorfor bringer man ikke Arbejdsløsheden blandt de unge noget ned ved Forbedring af vor Forsvarsordning? Jeg har den Tillid til vor Ungdom, at de unge egentlig gerne vil gøre Militærtjeneste og selvfølgelig meget, meget hellere vil det end gaa uden Arbejde. Men nu tegner det jo til, at de tre Regeringslovforslag vedrørende Hjælp til arbejdsløse samles til Behandling i eet Udvalg, og til dette Arbejde tilsiger jeg mit Partis Villighed til at søge at faa noget godt ud af Forslaget.

Det tredje Lovforslag, som er forelagt i Dag, og som er vedtaget i det andet høje Ting, er jo af samme Art som et tilsvarende Lovforslag, der var til Behandling i dette høje Ting i Fjor. Jeg skal derfor, for at være kort, nøjes med at henvise til de Udtalelser, der faldt fra vort Partis Ordfører i det andet høje Ting, samt henvise til, hvad jeg ved Behandlingen af Lovforslaget her i Tinget udtalte om Sagen i Fjor. Men jeg ser jo nok, at der kan være en Del, der maaske kan gøre, at man i Aar maa se lidt anderledes derpaa, end man gjorde i Fjor, og derfor er vi ogsaa villige til at forhandle. Jeg skal, som sagt, ikke komme nærmere ind paa Einzelheder i Øjeblikket, men erklærer mig villig til i Udvalget at deltage i det Arbejde, der dér skal gøres, og skal ogsaa dér udtale mine Meninger om Sagen.

Jeppesen-Drusebjerg: Da mit Partis sædvanlige Ordfører i disse Spørgsmaal er fraværende paa Grund af Sygdom, skal jeg tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger om de foreliggende Lovforslag.

Med Hensyn til Lovforslaget om Nødhjælpsarbejder tror jeg, det gælder, at hvis man i det hele taget vil vente at faa noget ud af denne Lovgivning, maa den formes paa en saadan Maade, at den virker